

A dr. Strasszer Tamás pátfogó ügyvéd (fél címe 2) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal által képviselt (ügyintéző: dr. Sári Péterné) **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a személyesen eljáró **dr. II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2013. szeptember 23. napján kelt, 24.P.20.393/2013/17. számú ítélete ellen a felperes által 21. és 22. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját a felperes köteles viselni.

A feljegyzett fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy **F.J** önálló bírósági végrehajtó végrehajtást foganatosított a felperessel, mint adóssal szemben. Ezzel összefüggésben a felperes, mint pótmagánvádló vádindítványt terjesztett elő **F.J** vádlott ellen hivatali visszaélés büntette, közokirat hamisítás büntette, jelentős értékre folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette és magánlaksértés vétsége gyanúja miatt. A büntető eljárás kijelölés folytán az I. rendű alperes előtt folyt, az eljáró bíró a II. rendű alperes volt.

A II. rendű alperes 2009. szeptember 21. napján tárgyalást tartott a büntető ügyben, ahol a vád ismertetésére, a vádlott kihallgatására és további tanúk kihallgatására került sor. A tárgyalást 2009. november 30. napjára napolta el a bíróság, amely időpontot azonban 2010. január 11. napjára halasztott el a felperes, mint pótmagánvádló jogi képviselőjének kérésére. Időközben a felperes a vádindítványt

kiterjesztette, ezért az elhalasztott tárgyalás időpontját 2010. február 8. napjára halasztotta ismét a bíróság, és elrendelte a vádindítvány kézbesítését a vádlott részére. Ezt a tárgyalási hatánapot a pótmagánvádló képviselője és a vádlott védője is elnapolni kérte, és a bíróság 2010. április 26. napjára tűzött új hatánapot. Ekkor a vádlottat kihallgatta a bíróság, majd a tárgyalást határozathozatal céljából elnapolta. Az ítéletet 2010.május 10. napján hirdette ki a 7.B.241/2009/25. szám alatt.

Az I. rendű alperes ítélete F.J vádlottat az ellene emelt 4 rendbeli Btk. 225. §-ában ütköző, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének és 1 rendbeli a Btk.275. §-ának (1) bekezdés a) pontjába ütköző, közokirat hamisítás büntettének vádja alól felmentette. Ezen kívül a vádlott ellen emelt 7 rendbeli a Btk. 225. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntette, 1 rendbeli a Btk. 317. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntette, 1 rendbeli a Btk. 176. §-ának (1) bekezdésébe ütköző magánlaksértés vétsége miatt indult eljárást megszüntette, és a felperes, mint pótmagánvádló által előterjesztett 4.617.500 forint megfizetése iránti polgári jogi igényt elutasította.

Az I. rendű alperes bíróság ítéletével szemben a felperes, mint pótmagánvádló a vádlott felmentése miatt, a bűnösségének megállapítása és szankció kiszabása érdekében fellebbezést terjesztett elő. A ... Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Bf.I.181/2010/6. számú, 2010. november 30. napján kelt ítéletével a hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt F.J ellen indult büntető ügyben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottat 3 rendbeli hivatali visszaélés büntettének (Btk.225. §) vádja alól felmentette, és ellene az eljárást 8 rendbeli hivatali visszaélés büntette (Btk.225. §-a) miatt szüntette meg. Kötelezte a felperest, mint pótmagánvádlót az elsőfokú eljárásban felmerült 13.420 forint bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy nemcsak az elsőfokú ítéletet, hanem az azt megelőző teljes eljárást bírálta felül, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást a szükséges mértékben felderítette, a rendelkezésre álló bizonyítékokat beszerezte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott magatartása, a végrehajtási eljárás során végzett eljárási cselekményei a végrehajtási iratok alapján egyértelműen megállapíthatók voltak.

Ezután az I. rendű alperes 7.B.241/2009/37. számú, 2011. március 23. napján kelt végzésével kötelezte a felperest, mint pótmagánvádlót, hogy fizessen meg F.J részére 127.460 forint bűnügyi költséget a Be.344. §-ának (1) és (2) bekezdése, valamint a 26/2003.(VII.1.) IM-BM-PM együttes rendelkezés 1. §-a alapján. A ... Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Pkf.I.94/2011/2. számú, 2011. május 9. napján kelt végzésével az I. rendű alperes 37. sorszámú végzését megváltoztatta, és a felperest, mint pótmagánvádlót 154.266 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a terhelt javára.

A jogerős ítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.755/2011/2. számú, 2011. augusztus 4. napján kelt végzésével a hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt F.J ellen folyamatban volt büntető ügyben a B... Bíróság (jelenlegi elnevezése I.rendű alperes neve) 7.B.241./2009/25. számú és a ... Ítéltábla Bf.I.181/2010/6.számú ítéletének a 3 rendbeli folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette és közokirat hamisítás büntette miatti felmentő rendelkezését hatályon kívül helyezte, és e tekintetben a büntető eljárást megszüntette, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati határozat indokolásában a Be. 2. §-ának (2) bekezdését emelte ki, amely szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult (alaki feltétel) a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt (tartalmi feltétel) a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A sértett pótmagánvádlóként felléphet a Be.53. §-ának (1) bekezdése szerint, ugyanakkor az eljárási törvény nem tartalmaz tételes rendelkezést arra vonatkozóan, hogy mely törvényi tényállások esetében van helye pótmagánvádnak. A bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy a pótmagánvádlói fellépés perjogi lehetőségének körében minden esetben a vádindítványban a vád tárgyává tett egyes bűncselekmények konkrét törvényi tényállásának vizsgálata alapján dönthető el, hogy az adott ügynek van-e büntető jogi igényérvényesítésére jogosult sértettje, ekként helye van-e pótmagánvadás előterjesztésének. Ha a törvényi tényállás passzív alanyt vagy sértetti jogosultságot megalapozó eredményt nem tartalmaz, akkor általában még a természetes személyt ért esetleges konkrét sérelem sem alapozza meg az eljárásjogi sértetti jogosultságot, az adott bűncselekmény kapcsán megvalósult jogtárgysérelem, vagy -veszélyeztetés rendszerint az állami, társadalmi vagy gazdasági rend sérelmével jár.

Ezért megállapította, hogy a hivatalos személy által elkövetett közokirat hamisítás büntette és a hivatali visszaélés büntette - bár közvádra üldözendő bűncselekmények -, azonban pótmagánvádnak nincs helye e körben. Így a felperes nem volt jogosult pótmagánvádlóként fellépni és vádindítványt benyújtani. Ekként a bíróság törvényes vád hiányában járt el, már a tárgyalás előkészítés keretében el kellett volna utasítani a vádindítványt, azt követően pedig az eljárás megszüntetésének lett volna helye.

Mindezek után F.J végrehajtási lap kibocsátását kérte a felperessel, mint adóssal szemben a B... Bíróság 7.B.241/2009/37. és a ... Ítéltábla Bkf.I.94/2011/2. számú határozata alapján 154.766 forint bünyügyi költség és járuléakai megfizetése iránt. Az I. rendű alperes 0200-Vh.1828/2012. szám alatt 2012. július 6. napján a végrehajtási lapot kibocsátotta a felperessel szemben. A végrehajtási lap kibocsátása ellen a felperes adós jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, ezért a I.rendű alperes 0200-Vh.1828/2012/10. számú végzésével a végrehajtást felfüggesztette.

Miután azonban a végrehajtást elrendelő bíróság a II. rendű alperes 2012. október 29.napján kelt tájékoztatása alapján meggyőződött arról, hogy a Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.755/2011/2. számú határozata nem érintette a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezést, azt nem helyezte hatályon kívül, ezért 0200-Vh.1828/2012/13. számú végzésével a végrehajtási eljárás felfüggesztését megszüntette, majd 14. sorszámú 2012. november 6. napján kelt végzésével a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmet elutasította. E végzések fellebbezés hiányában 2012. november 28. napján jogerőre emelkedtek.

A felperes keresetében 38.748.470 forint és ennek 2005. novembertől a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, mint vagyoni kár, továbbá 6.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az I-II. rendű alperest egyetemlegesen. Keresetét a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésére, a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdésére, a Ptk. 84. §-ának (1) bekezdésére és a Pp. 2. §-ának (1)-(2)-(3) bekezdésére alapította.

Előadta, hogy az I. rendű alperes 7.B.241/2009. szám alatt folyt eljárásában olyan jogalkalmazási hiba történt, amellyel okozati összefüggésben a felperest kár érte. Amennyiben a bíróság a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati ítéletében rögzítettek szerint törvényes vád hiányában megszüntette volna az eljárást, akkor nem merült volna fel a bűnügyi költség, amelyre vonatkozóan F.J végrehajtást indított a felperessel, mint adóssal szemben.

Állította, hogy lényeges eljárási szabálysértést követett el a II. rendű alperes, amikor a bűnügyi költségre indított végrehajtás felfüggesztésének ideje alatt átiratban tájékoztatta a végrehajtást fogyanatosító bíróságot a bűnügyi költség viseléséről, ekként felülvizsgálati fórumként járt el.

Véleménye szerint jogellenesen járt el az I. rendű alperes, amikor nem vizsgálta a végrehajtási lap alapjául szolgáló határozat jogerejét, illetve a végrehajtási eljárás során hozott határozatokat többször hatályon kívül helyezte. Az I. rendű alperes törvénysértő módon szüntette meg a végrehajtási eljárás felfüggesztését.

Ezen magatartásokkal okozati összefüggésben a felperes elveszítette családi házát, így az ingatlan értékével azonos kára keletkezett. Továbbá 6.000.000 forint nem vagyoni kára is keletkezett az elhúzódó eljárás miatt, mivel az emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga is sérült. Ezért méltányos elégtételt biztosító kártérítés illeti meg.

Állította, hogy az I. rendű alperes a pert nem tisztességesen folytatta le, az eljárás időtartama indokolatlanul hosszú volt.

Előadta, az I. rendű alperes akkor is jogellenesen járt el, amikor a felperes indítványa ellenére nem végezte el a II. rendű alperes, mint bíró szakmai értékelését, és nem folytatta le vele szemben a fegyelmi eljárást.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala idején nem volt még egységes a bírói gyakorlat a tekintetében, hogy hivatali visszaélés büntette miatt van-e helye pótmagánvádas eljárásnak. Ezt csupán a 2012. évben közzétett 257. számú eseti döntés tisztázta.

Nem járt el az I. rendű alperes jogszabályellenesen a végrehajtási eljárás során sem.

A felperesnek az I. rendű alperes magatartásával összefüggésben kára nem merülhetett fel, keresete ez okból is alaptalan.

A II. rendű alperes előadta, hogy az esetlegesen keletkezett károkért nem ő személyében, hanem munkáltatója tartozik helytállni.

A kereset elutasítását kérte továbbá az egységes joggyakorlat bizonytalanságára hivatkozva.

Kifejtette, hogy a felperes esetleges kára kizárólag a büntügyi költség összegével egyezhet meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és úgy rendelkezett, hogy a feljegyzett illetéket az állam viseli, míg a felperes pártfogó ügyvédjének a díját a felperes köteles viselni.

Indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése, a Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésének együttes feltételei: 1. jogellenes magatartás, 2. bekövetkezett kár, 3. a kettő közötti okozati összefüggés, 4. felróhatóság, 5. a kár rendes jogorvoslással való elháríthatóságának hiánya és 6. a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vegye. Ezek bármelyikének hiánya a kereset elutasítását eredményezi.

Rögzítette, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint bírósági jogkörben okozott kár megtérítését csak kirívóan súlyos jogértelmezés és jogalkalmazási tévedés alapozhat meg. Mivel pedig az I. rendű alperes ítéletének kihirdetésekor, 2010. május 10. napján még nem volt egységes a bírói gyakorlat a pótmagánvád kérdésében, így kirívóan súlyos jogértelmezés és jogalkalmazási tévedés nem valósult meg. A pótmagánvádas eljárásra vonatkozó egyes büntető eljárásbeli rendelkezésekkel összefüggő jogértelmezési kérdésekről a Legfelsőbb Bíróság 90/2010. (helyesen 90/2011.) BK. véleményét alkotta meg. A 2010. október 25. napján megtartott kollégiumi ülésen a BK vélemény megalkotására éppen a joggyakorlat egységesítése érdekében volt szükség. Ezzel összhangban hozta meg a Legfelsőbb Bíróság a Bfv.III.750/2011/2. számú végzését, amelyben kifejtette álláspontját, miszerint az I. és II. rendű alperes törvényes vád hiányában járt el, mert pótmagánvád előterjesztésének nem lett volna helye a vád tárgyává tett cselekmény vonatkozásában. Egységes joggyakorlat hiányában viszont felróható jogellenes magatartás az alperesek részéről nem állapítható meg. Önmagában az a körülmény, hogy bíróság határozata utóbb tévesnek bizonyult, nem alapozza meg sem a bíróság, sem az eljáró bíró kártérítési felelősségét.

A II. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú bíróság leszögezte egyúttal, hogy az eljáró bíró magatartásáért a munkáltatója köteles helytállni 2011. évi CLXII. tv. 135. §-ának (1) bekezdése alapján. A bíró saját nevében bírói jogkörben tanúsított tevékenységéért helytállni nem tartozik még felróhatósága esetén sem.

Kifejtette a törvényszék, hogy a Be.344. §-ának (1) bekezdése szerint a pótmagánvádló viseli a 74. §-ának (1) bekezdésében meghatározott bűnügyi költségből azt a költséget, amely a pótmagánvádló belépése után keletkezett. A Legfelsőbb Bíróság döntése a jogerős ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését nem érintette, így a 154.766 forint bűnügyi költség megfizetésére a felperes volt köteles. Ekként helyesen bocsátotta ki az I. rendű alperes a jogerős és végrehajtható határozat alapján a végrehajtási lapot 0200-Vh.1828/2012/1. szám alatt. Mivel volt jogerős és végrehajtható határozata a bűnügyi költségre vonatkozóan, nem volt szükség utólag határozni a bűnügyi költség viseléséről.

Rögzítette az elsőfokú bíróság indokolásában, hogy fegyelmi eljárás megindításának mikor, milyen feltétellel van helye, arra ki jogosult a 2011. évi CLXII. tv. 106. §-a szerint. Ennek alapján ügyfél nem kezdeményezheti a bíró fegyelmi felelősségre vonását, kifejezetten és kizárólag a munkáltatója, a törvényszék elnöke.

Utalt arra is a törvényszék, hogy a végrehajtás felfüggesztését megszüntető 0200-Vh.1828/2012/13. és a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmet elutasító 0200-Vh.1828/2012/14.számú végzésekkel szemben a felperes fellebbezést nem terjesztett elő, így rendes jogorvoslati jogát nem merítette ki. Ezzel összefüggésben kárigénye ezért sem lehet, a fent részletezett jogszabály alapján.

Az eljárás elhúzódás kapcsán kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy II. rendű alperes egy éven belül meghozta az ítéletet. A tárgyalási határnapot haladéktalanul kitűzte, két alkalommal a pótmagánvádló képviselője indítványára kellett elnapolni a tárgyalást, valamint a vád kiterjesztése miatt további egy alkalommal. E körülmények a bírónak nem róhatók fel.

A méltányos elégtételt biztosító, a tisztességtelenül lefolytatott és ésszerű határidőn belül be nem fejezett per miatt érvényesített kártérítéssel összefüggésben leszögezte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes emberi méltósága nem sérült. A felperes, mint pótmagánvádló indítványa alapján folytatott büntető eljárást a II. rendű alperes tisztességesen eljárva és ésszerű határidőn belül lefolytatta. A felperest méltánytalanság az eljárás során nem érte. Olyan hátrányt nem szenvedett, amelyet nem vagyoni kártérítéssel kellene kiküszöbölni a Ptk.75. §-ának (1) bekezdése, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Egyezmény, vagy a Pp. 2. §-a szerint.

Az elsőfokú határozattal szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, ennek hiányában az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a keresetében már kifejtett indokokkal egyező okból.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybehagyását kérte helyes indokainál fogva.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helyes jogszabályok alkalmazásával helytálló következtetést vont le, érdemi döntése is helyes. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezésével összefüggésben az ítélet tábla rögzíti, hogy az I. rendű alperes valóban törvényes vád hiányában járt el, amikor 2010. május 10. napján kihirdette a 7.B.241/2009/25. számú ítéletét. Ugyanakkor a közokirat hamisítás büntette, hivatali visszaélés büntette és sikkasztás büntette, valamint magánlaksértés vétsége miatt a vádat a felperes, mint pótmagánvádló terjesztette elő. Önmaga is úgy vélte tehát, hogy indítványa törvényes vádon alapul, sőt a másodfokon eljárta ... Ítélet tábla is csak részben változtatta meg az elsőfokú határozatot, míg 3 rendbeli hivatali visszaélés büntetében a törvényes vádat fennállónak találta. A bírói gyakorlatot a 90/2011.BK véleményben közzétett álláspont egységesítette. Erre azért volt szükség, mert a pótmagánvádas eljárás gyakorlatában jogértelmezési problémák merültek fel. 2010. október 25. napján tartott ülést a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma, amikor irányt mutatott e problémás kérdések megoldására.

A bírósági jogkörben okozott kár (Ptk.349.§-ának (1) és (3) bekezdése) megállapításának feltétele - ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt -, hogy a jogalkalmazási, illetve jogértelmezési tévedés *feltűnően súlyos* legyen. A jogalkalmazó szerv felelősségét csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg. A jogalkalmazó szerv felelősség alóli mentesülését eredményezi, ha az ügyben megállapított tényállás az alkalmazandó jogszabály többféle értelmezését teszi lehetővé (BDT.2008.1817.). Bírói jogkörben okozott kár téves jogértelmezéssel kapcsolatban csak akkor állapítható meg, ha a döntés nyilvánvalóan, kirívóan téves jogértelmezést valósít meg (Kúria Pfv.IV.21.582/2012/3.).

E jogelv kialakításának indokát a Legfelsőbb Bíróság a BH.1982.140. számon közzétett eseti döntésében fejtette ki: A bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség szempontjából a felróhatóság megítélése körében kettős követelmény érvényesül: elvárható a lelkiismeretes bírói munka, ugyanakkor e téren is érvényre kell jutnia az ítélkezés függetlensége garanciális elvének. Egymagában az a körülmény, hogy a bíróság határozata utóbb tévesnek bizonyul, nem vezethet annak megállapítására, hogy a meghozatalában közreműködő bíró vétkes magatartást tanúsított, így felróhatóság hiányában a kártérítési felelősség nem foghat helyt.

Az I. rendű alperes magatartása a büntető eljárással összefüggésben tehát nem volt felróható, így a kártérítési felelősség alapja hiányzik.

A végrehajtás vonatkozásában az I. rendű alperes magatartása nem volt jogellenes, hiszen jogerős és végrehajtható határozat alapján állította ki a végrehajtási lapot. Az

által a kezdeményezett büntető eljárásban felmerült bűnügyi költséget a vonatkozó büntető eljárási rendelkezések szerint a pervesztes magánvádlónak kellett megfizetni (Be.44.§-ának (1) és (2) bekezdése). Így a ki nem egyenlített bűnügyi költségre indított végrehajtási eljárás a felperessel, mint pótmagánvádlóval szemben a Vht.13. §-ának (1) bekezdése, Vht. 15. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján jogszerű volt.

Ugyanakkor helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a végrehajtás felfüggesztését megszüntető és a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelmet elutasító végzésekkel szemben (0200-Vh.1828/2012/13. és 14.) a felperes jogorvoslati jogával nem élt, így a kártérítési felelősség másik eleme is hiányzik.

Helyesen rögzítette a törvényszék, hogy a II. rendű alperes magatartásáért a munkáltatója, az I. rendű alperes tartozik helytállni. A Pp. 2013. június 1-től hatályos, az azt követően indult eljárásokban alkalmazandó rendelkezése szerint egyébként Pp. 130. §-ának (1) bekezdés g) pontja alapján a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani, ha a munkáltató helytállási kötelezettsége körébe tartozó, személyiségi jogot sértő tevékenységéért a károkozás miatt a pert a munkavállaló ellen indították.

Megjegyzzi az ítéletábra, hogy a bűnügyi költségre vezetett végrehajtási eljárás során a II. rendű alperes a végrehajtást elrendelő bíróság felé írt tájékoztatásával nem bírálta felül a Legfelsőbb Bíróság korábbi határozatát. A törvényes vád hiánya miatt a büntető eljárást megszüntető végzés ugyanis a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést nem érintette, a B... Bíróság 7.B.241/2009/37. számú, illetve a ... Ítéletábra Bkf.I.94/2011/2. számú végzéseit nem helyezte hatályon kívül.

Kiemeli az ítéletábra, hogy amennyiben a felperes kereseti kérelme a jogalap tekintetében helytálló lenne is, vagyoni kárként legfeljebb a 154.766 forint bűnügyi költséget érvényesíthetné, amely a törvényes vád hiányában lefolytatott bírósági eljárás során merült fel. Az általa megjelölt, a családi háza elvesztéséből eredő, a családi ház árával megegyező 38.748.470 forint nyilvánvalóan nem a jelen polgári per alapját képező büntető eljárás, a felperes által pótmagánvádlóként az önálló bírósági végrehajtóval szemben előterjesztett vádindítvánnyal szoros összefüggésben merült fel, hanem legfeljebb az azt megelőző végrehajtási eljárással lehet kapcsolatos. Az a tény viszont, hogy a felperes ingatlana a jelen per tárgyát nem képező egyéb adósságai miatt árverésre került, nem teszi lehetővé, hogy a felperes a jelen perbeli jogvitával össze nem függő veszteségét kárigényként a jelen per alpereseivel szemben érvényesítse (Ptk.339.§-ának (1) bekezdése, Ptk. 355.§-ának (1) és (4) bekezdése).

A felperesnek a személyhez fűződő jogok megsértésére vonatkozó hivatkozásával összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

A Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A 76. §

értelmében személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti - többek között - a felperes által megjelölt egyenlő bánásmód követelményének megsértése és az emberi méltóság megsértése is. A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdése szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek az eset körülményeihez képest, a következő polgári jogi igényeket támaszthatja: a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, b) követelheti a jogsértés abbahagyását, és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől, d) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását a jogsértő részéről vagy költségén és e) kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A személyhez fűződő jogok a személyiség elsőrendű megnyilvánulásához a jogalany minőséghez kapcsolódnak, a személyiség kiteljesedését biztosítják, a méltóságának a kifejeződése. Ekként általánosak, azaz minden jogalanyt megilletnek a jogalany természetéhez igazodóan. A bírósági eljárásokban részt vevő magánszemélyeket azonban megillettek olyan alanyi jogok is, amelyek az Alaptörvényben is gyökerezhetnek, mégsem terjed ki rájuk a Ptk. 75-76. §-ai szerinti általános személyiségi jogi védelem. Az ilyen, jellemzően az eljárást lefolytató hatósággal, az állami közhatalmat gyakorló szervvel szemben fennálló jogok védelmét más módon, törvényi és szervezeti garanciák nyújtásával biztosítja az állam. A bírósági és más hatósági eljárásban a felet megillető eljárási jog - például a tisztességes eljáráshoz, illetve a perek ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jog - is ilyen természetű. E jogok biztosítása a bírósági eljárásban nem mindenkit, hanem kifejezetten csak az államot terheli. Az államnak ez a közjogi kötelezettsége, és az azzal szemben az eljárás alá vont személyt megillető alanyi jog nem transzformálódik egyúttal polgári jogi védelemben részesített személyiségi joggá. Az eljárási jog megsértése közjogi jogsértés. A közjogi jogsértésért fennálló felelősség polgári jogi vetületét a Ptk. 349. §-a szabályozza. A Ptk. 75-85. §-ai ezzel szemben magánjogi jogsértésre vonatkozó szabályok. A bírósági eljárásban a felperest megillető eljárási jog tehát nem abszolút szerkezetű, hanem relatív szerkezetű jog. Ezt az elvet rögzítette a BDT2009.2679. számon közzétett eseti döntés is.

Bírósági jogkörben okozott kár kapcsán személyiségi jogi jogsértés megállapítása önmagában a döntés jogellenességére hivatkozással fogalmilag kizárt. A személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél, szerepénél fogva alkalmatlan más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, nem szolgálhat általános vagy különleges jogorvoslati fórumként.

A személyiségi jogi jogsértéstől független a Pp. 2. §-ában írt rendelkezés, az tehát a Ptk. 75-85-ig §-aival vegyíteni nem lehet. A Magyarországon az 1993. évi XXXI. évi törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4. kelt Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. Cikkének (1) bekezdése a Pp. 2. §-ába került beépítésre 2003. július 1-jei hatállyal. A Pp. 2. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróságnak az a feladata, hogy összhangban az 1. §-ban foglaltakkal, a feleknek a jogviták elbírálásához a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát

érvényesítse. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése értelmében a per befejezésének ésszerű időtartama a jogvita tárgyát és természetét, valamint az eljárás lefolytatásának egyedi körülményeit is figyelembe véve határozható meg. Nem hivatkozhat a per ésszerű időn belül történő befejezésének követelményére az a fél, aki magatartásával, illetve mulasztásával a per elhúzódásához maga is hozzájárul. A Pp. 2.§-ának (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható.

Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a per adatai alapján nem állapítható meg, hogy a felperessel szemben a büntető eljárás tisztességtelenül folyt volna, vagy az ésszerű határidő kereteit túllépte volna az eljárás. Sőt három alkalommal kifejezetten a felperes, mint pótmagánvádló indítványára kellett elnapolni, illetve elhalasztani a tárgyalást. Ennek ellenére egy éven belül lezárult az elsőfokú eljárás. Azt pedig nem jelölte meg konkrétan a felperes, hogy a büntető eljárás vagy a végrehajtási eljárás mely mozzanata és milyen vonatkozásban volt a Ptk.349. §-ának (1) és (3) bekezdésében írt feltételeken túl tisztességtelen.

A felperes keresete és fellebbezése a fent kifejtettek szerint minden tekintetben alaptalan volt, így helyesen utasította el a keresetet az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú határozatot ezért helybenhagyta a másodfokú bíróság.

A felperes sikertelenül fellebbezett, ennek okán a másodfokú eljárásban felmerült költségeket ő köteles viselni.

Személyes költségmentessége folytán a feljegyzett 2.500.000 forint eljárási illetéket helyette a Magyar Állam viseli az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr. 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a szerint.

Az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban tevékenységet fejtett ki, fellebbezési ellenkérelmet előterjesztett, azonban a tárgyaláson személyesen nem jelent meg képviselője, ezért a másodfokú eljárásban megállapítható jogi képviselettel felmerült munkadíjat jelentősen mérsékelve 50.000 forintban állapította meg az ítélet tábla az I. rendű alperesnek a felperestől járó másodfokú perköltség összegét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és (6) bekezdése alapján.

Pártfogó ügyvédjének a díját a felperes maga köteles viselni sikertelen fellebbezése folytán a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint. Pártfogó ügyvéd díjának összegét a kirendelő hatóság állapítja meg a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése értelmében.

P é c s, 2014. július 10.

. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Voggyicska Petra s.k. előadó bíró, Berki Csilla s.k. bíró